

Nr. 60/36/A/2011
din 15 aprilie 2011

Doamnei Voichița Rascanu,
Lumea justitiei.ro

Referitor la cererea dumneavoastră adresată acestei instanțe și înregistrată la *Biroul de Informare și Relații Publice* sub numărul de mai sus, în data de 13. 04. 2011, alăturat prezentei vă atașăm **DECIZIA CIVILĂ NR. 1347/2010-R** din data de 23 septembrie 2010 pronunțată în *dosarul nr. 2449/111/2009* al **TRIBUNALULUI BIHOR**. Pe data de 10. 05. 2011 la **CURTEA DE APEL ORADEA** se va judeca revizuirea în *dosarul nr. 30/35/2011*.

CONDUCĂTOR BIROU
judecător **Claudia RUS**

EXPERT INFORMARE PUBLICĂ
Claudian Adrian HAȘ

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ORADEA
- Secția civilă mixtă -
Dosar nr.2449/111/2009

DECIZIA CIVILĂ NR.1347/2010-R

Ședința publică din 23 septembrie 2010

Președinte — S A L - judecător

- T D - judecător

- M E - judecător

- C G - grefier

Pe rol fiind soluționarea recursului civil declarat de reclamantul **TEUȘDEA NICOLAE MARCEL** domiciliat în , strada ,nr., bl., ap., județul , în contradictoriu cu intimata pârât **SC ATCLASSIB SRL SIBIU**, cu sediul în, strada, nr., județul , împotriva sentinței civile nr. 58/LM din 28 ianuarie 2010, pronunțată de Tribunalul Bihor, în dosar nr.2449/111/2009, având ca obiect: litigiu de muncă-drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în cauză, se prezintă pentru recurentul reclamant Teușdea Nicolae Marcel-personal, reprezentantul său, avocat Călinescu Paul, în baza împuternicirii avocațiale nr.26/4.03.2010 eliberată de Baroul Bihor-Cabinet Individual, lipsă fiind intimata pârât **SC ATCLASSIB SRL SIBIU**.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că, recursul este scutit de taxa de timbru, constatându-se că, prin serviciul registratură, în data de 23.09.2010, prin fax intimata a comunicat întâmpinare, anexată acesteia fiind copia împuternicirii avocațiale a avocatului Alexandru Șomandră din 22.09.2010, eliberată de Baroul Sibiu-Cabinet de Avocat, după care:

Luată cauza la prima strigare, constatându-se că întâmpinarea depusă la dosar are anexată copia împuternicirii avocațiale a avocatului Alexandru Șomandră, cauza a fost lăsată la a-II-a strigare.

La a-II-a strigare a cauzei, se prezintă pentru recurentul reclamant Teușdea Nicolae Marcel-personal, reprezentantul acestuia, avocat Călinescu Paul, lipsă fiind intimata pârâtă **SC ATCLASSIB SRL SIBIU** și reprezentantul acesteia, avocat Alexandru Șomandră.

Reprezentantul recurentului reclamant învederează instanței că nu mai are alte probe și solicită cuvântul asupra recursului.

Nemaifiind excepții de invocat și probe de solicitat, instanța consideră cauza lămurită, închide faza probatorie și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentantul recurentului reclamant susține recursul și solicită admiterea lui așa cum a fost formulat și motivat în scris, modificarea în tot a sentinței atacate și în consecință admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată în fond și recurs, potrivit chitanțelor existente la dosar. În esență, solicită a se constata că susținerile instanței de fond că în cauză s-ar aplica prevederile altor două acte normative, sunt nefondate, în principal pentru două considerente și anume, cele două acte normative fac referire la delegare în altă localitate sau în cadrul localității

în interiorul țării, nefăcându-se referire la delegarea în străinătate, spre deosebire de HG nr.518/1995, care se referă expres la această din urmă situație; H.G.nr.1860/2006 prevede în anexa la art.9 un singur nivel al diurnei, în cuantum de 13 lei/zi, în cazul delegării într-o localitate situată la o distanță mai mare de 5 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă, ori acesta nu poate reprezenta un cuantum al diurnei pentru delegare în străinătate, fiind vorba de o sumă insignifiantă raportat la acest fel de delegare, singurul act normativ care își găsește aplicarea în speță este HG nr.518/1995 care se referă în mod expres la delegarea în străinătate și care prevede un cuantum al diurnei aferent acestui tip de delegare, astfel, recurentul reclamant dovedind delegarea sa pentru un număr de 435 zile, consideră că se impune admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

CURTEA DE APEL DELIBERÂND:

Asupra recursului civil de față, instanța de recurs, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr.58/LM din 28 ianuarie 2010, Tribunalul Bihor a respins acțiunea formulată de reclamantul TEUSDEA NICOLAE MARCEL în contradictoriu cu parata SC ATLASIB SRL SIBIU, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că, între părțile în litigiu există raporturi juridice de muncă în temeiul contractului individual de muncă înregistrat ITM Sibiu nr. 471051 din 08.11.2005 îndeplinind funcția de agent de turism, astfel, potrivit fișelor colective de prezență depuse la filele 2-22 dosar, în perioada ianuarie 2006- martie 2008 acesta a fost delegat de angajator pentru diferite intervale de timp în Franța, Italia, Grecia și Spania, unde și-a desfășurat activitatea.

Conform art. 43 Codul muncii delegarea reprezintă exercitarea temporară din dispoziția angajatorului de către salariat a unor lucrări sau sarcini corespunzătoare atribuțiilor de serviciu în afara locului său de muncă, iar potrivit art. 42 al. 2 Codul muncii, pe durata delegării salariatul își păstrează funcția și toate celelalte drepturi prevăzute în contractul individual de muncă.

La lit. j pct. 6 din contractul individual de muncă părțile au stipulat că diurna este negociabilă în limitele legale.

Din cuprinsul contractului colectiv de muncă cadru depus la dosarul cauzei, instanța de fond a reținut conform art. 40, că salariații unității trimiși în delegație vor beneficia de diurnă de deplasare al cărei cuantum se stabilește conform legii și nu poate depăși nivelul deductibil fiscal stabilit prin legea anuală a bugetului de stat și reglementările privind impozitul pe profit. De asemenea, la art. 45 din contractul colectiv de muncă unic la nivel național pe anii 2007-2010, nr. 2895/2006 se prevede că salariații unităților trimiși în delegație în țară sau străinătate beneficiază de diurna de deplasare a cărei cuantum se stabilește prin negociere la nivel de unitate, la nivel de ramură, grupuri de unități, nivelul minim al diurnei fiind stabilit prin acte normative ce se aplică la instituții publice, aceste dispoziții fiind preluate din contractul colectiv de muncă unic la nivel național pe anii 2005-2006, cu nr. 2001/2005.

Din actele dosarului, tribunalul a reținut că nu a fost încheiat între părți un act adițional la contractul individual de muncă prin care să se stabilească un cuantum al diurnei în situația delegărilor.

Cât privește incidența în cauză a disp. HG 518/1995 din cuprinsul dispozițiilor art. 1, prima instanță a reținut că acest act normativ stipulează drepturile cuvenite personalului limitativ prevăzut ce îndeplinește misiuni cu caracter temporar în considerarea specificului personalului delegat și anume, diplomați, demnitari, atașați diplomatici, reprezentanți ai statului pentru specificul activităților îndeplinite și enumerate în textul art. 1.

Referitor la disp. art. 17 din HG 518/1995 s-a mai apreciat de instanța de fond că aceste dispoziții se impun a fi coroborate cu celelalte dispoziții ale articolului 1 de mai sus, astfel și art. 17 face trimitere la același tip de misiuni cu caracter temporar expres și limitativ prev. de art. 1 misiuni îndeplinite de către personalul din cadrul altor agenți decât cei prevăzuți de art. 6 al. 1, ceea ce duce la concluzia că în cauză nu sunt incidente disp. HG 518/1995, ci disp. HG 1860/2006, act normativ care reglementează drepturile bănești ce se cuvin personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării în alte localități și în cadrul localității în interesul serviciului și disp. art. 40 din contractul colectiv de muncă cadru depus la dosarul cauzei filele 107-120.

În contextul considerentelor mai sus expuse, tribunalul a apreciat acțiunea formulată ca fiind neîntemeiată, fiind respinsă ca atare.

Cât privește cheltuielile de judecată solicitate de către intimată, instanța de fond le-a respins având în vedere că nu s-a făcut dovada acestor cheltuieli.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, scutit de taxa de timbru, a declarat recurs reclamantul Teușdea Nicolae Marcel, solicitând admiterea acestuia, modificarea sentinței în sensul admiterii acțiunii, cu cheltuieli de judecată.

Prin motivele de recurs s-a invocat că a lucrat la societatea intimată în perioada 1.11.2005-1.06.2008 ca agent turism, din ianuarie 2006 până în martie 2008 a fost delegat în Franța, Italia, Grecia și Spania -435 de zile, fără a-i fi plătită diurna conform contractului individual de muncă, a celui colectiv la nivel național pe anii 2005-2006, 2007-2010 –art.45 alin.2 lit.b, conform căruia diurna era la nivelul minim al celei stabilite prin actele normative ce se aplică instituțiilor publice.

Cele două contracte colective de muncă la nivel de ramură fac trimitere la actele normative aplicabile instituțiilor publice –H.G.nr. 518/1995 care la art.17 prevede că, se recomandă agenților economici, alții decât cei prevăzuți la art.16, precum și fundațiilor, asociațiilor să aplice această hotărâre, în anexa 1 nivelul minim al diurnei pentru Spania, Grecia, Franța, Italia era de 35 EURO/zi, în speță nefiind negociat alt nivel al diurnei.

Sunt nefondate reținerile instanței de fond, în sensul că în speță s-ar aplica H.G.nr.543/1995, 1860/2006, acestea referindu-se la delegările în altă localitate din interiorul țării, iar H.G.nr.1860/2006 se referă la o diurnă de 13 lei/zi în cazul delegării într-o localitate la o distanță mai mare de 5 km de localitatea de domiciliu. Singurul act normativ aplicabil în speță este H.G.nr.518/1995 ce se referă la delegarea în străinătate.

În drept s-a invocat art.304 pct.9 Cod procedură civilă.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, intimata a solicitat respingerea recursului, cu consecința menținerii sentinței, ca fiind temeinică și legală, arătând în esență că, pentru prima dată în recurs, recurentul prin avocat a susținut explicit că nu ar fi primit nici o sumă cu titlu de diurnă, aspect față de care, remarcă o rea credință, întrucât este absurd a se pretinde că într-un interval de 3 ani, în care a fost detașat de nenumărate ori în diferite țări, contestatorului nu i s-a plătit diurna aferentă, neputându-se abține a nu se întreba atunci de ce a continuat acesta să presteze munca ca și salariat și mai mult, cum de a putut supraviețui în această perioadă, în

special în străinătate. Răspunsul fiind simplu, diurna a fost acordată în limitele prevăzute de Regulamentul intern de acordare a diurnelor pentru personalul detașat în străinătate, iar susținerile recurentului reclamant cu privire la faptul că nu i-ar fi achitată diurna în totalitate, nu reprezintă altceva decât un fals în declarații, cu scopul de a obține foloase materiale necuvenite, nedovedindu-se cu nici un înscris că reclamantul ar fi sesizat vreodată angajatorul cu privire la neplata diurnei, cum era obligat în virtutea CIM.

Examinând sentința recurată, prin prisma motivelor de recurs cât și din oficiu, instanța de recurs constată următoarele:

Recurentul a fost angajat cu începere din data de 1.11.2005 la societatea intimată, conform contractului individual de muncă înregistrat la MPS ITM în 8.11.2005 –filele 50-53 dosar fond, în funcția de agent turism, fără loc de muncă fix, conform acestui contract, la capitolul salarizare lit.J, punctul 6, s-a prevăzut că, atunci când salariatul este trimis prin delegare sau detașare, să beneficieze de transport cu trenul sau autobuz, cazare la hotel, diurnă negociabilă în limitele legale.

Din analiza contractului colectiv de muncă unic la nivel național pe anii 2005-2006, 2007-2010 nr.2001/2005, nr.2895/2006 –filele 24-42 dosar fond, se reține faptul că, la art.45 lit.b s-a prevăzut că, salariații unităților trimiși în delegație în țară sau străinătate, beneficiază de diurnă de deplasare al cărui quantum se stabilește prin negociere la nivel de ramură, nivelul minim al acesteia fiind cel stabilit prin actele normative ce se aplică la instituțiile publice.

Conform anexei 1 lit.A din H.G.nr.518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, nivelul diurnei pentru Grecia, Italia, Franța Spania, era de 35 EURO/zi. Din analiza foilor colective de prezență, -filele 2-24 dosar fond, emise de intimată, se reține că recurentul începând cu luna ianuarie 2006 a fost delegat în Italia, Sicilia, Franța, Grecia, Spania, până în luna martie 2008 inclusiv, existând luni în care a fost detașat câteva zile iar în altele, integral.

Din considerentele expuse mai sus, nu se poate reține că recurentul nu ar fi fost trimis în delegație în străinătate ci dimpotrivă, astfel că, erau aplicabile dispozițiile art.45 alin.2 din contractul colectiv de muncă unic la nivel de național pe anii 2005-2006-2007-2010, despre care s-a făcut vorbire mai sus și care prevede că trebuie să beneficieze de diurnă deplasare al cărui quantum trebuia stabilit prin negociere la nivel de ramură, grupuri de unități sau unitate, al cărui nivel minim era cel stabilit pentru instituțiile publice, prin acte normative.

Nu s-a depus la dosar un act din care să reiasă că s-au purtat negocieri la nivel de ramură, că s-ar fi încheiat un act adițional la contractul individual de muncă al recurentului referitor la câtimea diurnei datorate acestuia, ceea ce s-a depus a fost contractul colectiv de muncă cadru al Holdingului Atlassib pe o perioadă de 5 ani, cu începere din 1.06.2003 –filele 107-120, iar conform art.40 alin.2, diurna de deplasare a salariaților trimiși în țară se stabilește conform legii și nu poate depăși nivelul deductibil fiscal stabilit prin legea anuală a bugetului de stat. Așadar, această dispoziție se referă doar la salariații trimiși în delegație în țară nu și în străinătate.

Referitor la o aplicare a H.G.nr.543/1995 aceasta reglementa doar drepturile bănești ale salariaților pe perioada detașării, delegării, deplasării în cadrul localității în interesul serviciului, hotărâre abrogată într-adevăr prin H.G.nr.1800/2006, ori, în speță este vorba de drepturile solicitate de un salariat pe perioada în care a fost

detașat în străinătate, caz în care se aplică conform celor expuse mai sus H.G.nr.518/1995 conform considerentelor expuse.

Detașarea, conform art.45 din Legea nr.53/2005-Codul muncii, prin definiție-este un act prin care s-a dispus schimbarea temporară a locului de muncă, deci, are un caracter temporar și sunt aplicabile implicit conform celor expuse, dispozițiile H.G.nr.518/1995 ce se referă la misiunile celor trimiși cu caracter temporar în străinătate.

Art.17 din H.G.nr.518/1995 a stabilit într-adevăr doar cu titlu de recomandare aplicarea acesteia și la agenții economici, însă, în art.45 alin.1 lit.b din contractul colectiv de muncă, unic la nivel național pe anii 2005-2006, 2007-2010 –arătat mai sus, s-a prevăzut că diurna celor ce se deplasează în străinătate este stabilită prin negociere, la nivel de ramură, nivelul minim fiind cel stabilit prin actele normative ce se aplică instituțiilor publice, ca urmare, din acest motiv, apărările intimatei în sensul că nu se poate aplica nivelul minim este contrazis de dispozițiile legale invocate, contractul colectiv de muncă fiind legea părților, greșit instanța de fond reținând neincidența HG nr.518/1995, criticile fiind întemeiate.

Totalul zilelor în care recurentul a fost detașat în Italia, Franța, Grecia, Spania, conform foilor colective de prezență, atașate în dosarul de fond, filele 2-23, a fost de 4 zile luna ianuarie 2006, 23 zile în februarie 2006, 31 zile în martie 2006, 11 zile în aprilie 2006, 4 zile în mai 2006, 11 zile în iunie 2006, 6 zile în iulie 2006, 31 zile în august 2006, 30 zile în septembrie 2006, 31 zile în octombrie 2006, 4 zile în noiembrie 2006, 7 zile în decembrie 2006, 28 zile în februarie 2007, 31 zile în martie 2007, 20 zile în aprilie 2007, 3 zile în mai 2007, 30 zile în iunie 2007, 31 zile în iulie 2007, 26 zile în august 2007, 21 zile în ianuarie 2008, 29 zile în februarie 2008, 23 zile în martie 2008=435 zile x 35 EURO=15.225 EURO.

Faptul că, până la promovarea litigiului recurentul nu a solicitat plata diurnei, nu duce la concluzia că nu era îndreptățit să o primească, iar în măsura în care cu ocazia plății salariului, angajatorul a achitat vreo sumă cu titlu de diurnă, cu ocazia punerii în executare a hotărârii, se pot deduce sumele deja achitate cu acest titlu.

Ca urmare, fiind interpretate greșit dispozițiile contractului colectiv de muncă unic la nivel național pe anii 2005-2006, 2007-2010, H.G.nr.518/1995, fiind incidente dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, instanța de recurs în baza art.312 alin.1, 3 Cod procedură civilă, va admite ca fondat recursul, va modifica în întregime sentința recurată, va admite acțiunea, va obliga pârâta să-i plătească reclamantului 15.225 EURO sau echivalentul în lei la data plății, cu titlu de diurnă neachitată pentru 435 zile în perioada ianuarie 2006-martie 2008, iar conform art.1088 Cod civil, cu plata dobânzii legale calculate conform solicitării acestuia, de la data pronunțării prezentei hotărâri, până la achitarea efectivă -23.09.2010.

Reținând culpa procesuală a intimatei, instanța de recurs o va obliga să-i plătească recurentului 2500 lei cheltuieli de judecată în fond și recurs, reprezentând onorariu avocațial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

În baza art.312 alin.1, combinat cu art.296 și 316 Cod procedură civilă,

ADMITE ca fondat recursul civil introdus de reclamantul **TEUȘDEA NICOLAE MARCEL** domiciliat în , strada ,nr. bl., ap., județul Bihor, în contradictoriu cu intimata pârât **SC ATCLASSIB SRL SIBIU**, cu sediul în , strada , nr., județul ,

împotriva sentinței civile nr. 58/LM din 28 ianuarie 2010, pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o modifică în întregime, în sensul că:

Admite acțiunea formulată de reclamantul **TEUȘDEA NICOLAE MARCEL** domiciliat în, strada, nr., bl., ap., județul, împotriva pârâtei **SC ATCLASSIB SRL SIBIU**, cu sediul în, strada, nr., județul.

Obligă pârâta să-i plătească reclamantului 15.225 EURO despăgubiri civile (constând în diurnă pentru 435 zile în perioada: ianuarie 2006-martie 2008), cu aplicarea unei dobânzi legale calculată începând cu data de 23.09.2010, până la achitarea efectivă, sau echivalentul în lei la data plății a acestei sume.

Obligă partea intimată SC ATCLASSIB SRL SIBIU să plătească părții recurente TEUȘDEA NICOLAE MARCEL suma de 2500 RON cheltuieli de judecată în fond și recurs.

I R E V O C A B I L Ă .

Pronunțată în ședința publică din 23 septembrie 2010.

Președinte,
S A L

Judecător,
T D

Judecător,
M E

Grefier,
C G